

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τό Σάββατον τῆς Τυρινῆς ἐβδομάδος τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου, 3^{ης}/16^{ης} Μαρτίου 2024, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου μέ μετάθεσιν διά λόγους ποιμαντικούς ἡ Ὀνομαστική ἐορτή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἐπί τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, ὧν εἷς ὁ ἅγιος Θεόφιλος, τήν 9^{ην} μηνός Μαρτίου.

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη συμφώνως πρὸς τό Τυπικόν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καί τήν Καθεστωτικήν τάξιν δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας, τελεσθέντος εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως μετὰ τήν ὑποδοχὴν τοῦ Μακαριωτάτου καί τήν προσκύνησιν εἰς τόν Πανάγιον Τάφον καί τό θυμίαμα ἀνά τά Προσκυνήματα, διά Μεγάλης Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί μετεχόντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καί διακόνων.

Ἡ θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὡσαύτως εἰς τό Καθολικόν τήν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν Μόσχας Ἀρχιμανδρίτου π. Βασιανοῦ καί Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ἐκ πασῶν τῶν περιοχῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Δοσιθέου, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Ρωσίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀνατόλι Βικτόροφ, τῇ συμμετοχῇ πιστῶν ἐξ Ἱεροσολύμων καί ἄλλων πόλεων.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Δοξολογία καί ἡ ἀνάγνωσις τῶν κολλύβων τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Ἐν συνεχείᾳ μετὰ τήν ἄνοδον εἰς τό Πατριαρχεῖον προσεφώνησαν τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Συνεπληρώσαμεν ἤδη σύν θεῷ τήν τρίτην πρό τῆς νηστείας Ἑβδομάδα τοῦ Τριωδίου, καταντῶμεν αὖριον εἰς τήν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, εἰσερχόμεθα μετὰ ταῦτα εἰς τήν Α΄ Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί προκειμένου νά εἰσέλθωμεν εἰς «τό στάδιον τῶν ἀρετῶν αὐτῆς, ὃ ἡνέγκται», ὡς γενναῖοι ἀθληταί, ἐφοδιαζόμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον διά τοῦ παραδείγματος τῆς εὐψυχίας καί τῆς καρτερίας τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ὁμολογησάντων τόν Χριστόν, ἐπὶ τοῦ διώκτου βασιλέως Λικινίου τό 320, ἐκτεθέντων εἰς τόν παγετόν τῆς

λίμνης Σεβαστείας τοῦ Πόντου όλονυκτίως, κατεαχθέντων τά σκέλη τήν πρωΐαν, καλῶς ἀθλησάντων καί στεφανωθέντων.

Τούς ἀκρέμονας τούτους στεφανίτας πανευφήμους ἀγίους μάρτυρας τιμᾷ σήμερον ἡ Ἐκκλησία ὅλη ἀνά τά πέρατα τοῦ κόσμου διά τό δοθέν ὑπ' αὐτῶν εἰς τά μέλη της παράδειγμα ζεούσης ἐν Χριστῷ θυσιαστικῆς πίστεως, ἡ τῶν Ἱεροσολύμων δέ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐτέλεσε πανηγυρικὴν θείαν Λειτουργίαν καί μετ' αὐτήν Δοξολογίαν εἰς τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τιμήσασα ἐν αὐτῇ ἰδιαιτέρως τόν συμμάρτυρα αὐτῶν ἅγιον θεόφιλον, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ὁποίου σεμνύνεται ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης.

Πρός τιμὴν τῶν μαρτύρων τούτων καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συνήχθημεν πάντα τά μέλη τῆς γεραῆς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομόναχοι, Διάκονοι καί Μοναχοί, ἔτι δέ καί ὁ εὐλαβὴς κληρὸς καί τό χριστεπώνυμον πλήρωμα ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰσραήλ, Ἰορδανίαν καί Παλαιστίνην καί ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ ἐδεήθημεν ὑπὲρ ὑγιείας, εὐσταθείας καί κραταιώσεως Αὐτῆς εἰς τό θεόθεν ἐμπεπιστευμένον Αὐτῇ Ποιμαντικόν Πατριαρχικόν ἔργον.

Εἰς τὰς προσευχὰς ἡμῶν ἐν τῷ Ναῷ προσάπτομεν νῦν ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τοῦ Πατριαρχείου τὰς εὐχὰς ἡμῶν καί τὰς εὐχαριστίας δι' ὅσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπετέλεσε καί συνεχίζει νὰ ἐπιτελῇ ἐπ' ἀγαθῷ καί ὠφελείᾳ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ.

Εἰρήσθω ἐν πρώτοις ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπιτυχῶς συνεκέντρωσε καί πάλιν ὑπὸ τήν ἡγεσίαν Αὐτῆς εἰς τό Πατριαρχεῖον τούς Ἀρχηγούς τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί ἐνεργοποίησε διά τήν ἀπό κοινοῦ ἐξεύρεσιν τρόπου σεμνοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Νέου Ἑτους, τηρουμένου ἀφ' ἐνός τοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος καί ἀφ' ἑτέρου λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Χριστιανικὴ Κοινότης καί ὅλος ὁ λαὸς τῆς Γάζης ὡς ἐκ τοῦ ἀρξαμένου καί μαινομένου εἰσέτι ἐν αὐτῇ πολέμου. Εἰς κοινὰς δηλώσεις αὐτῶν αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι ἀπηύθυναν ἔκκλησιν παύσεως πάσης ἐχθροπραξίας καί ἐζήτησαν τήν ἄδειαν ἀποστολῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας διά τήν διατροφήν, συντήρησιν καί ἐπιβίωσιν τῶν πληττομένων ἐκ τοῦ πολέμου, τετραυματισμένων, λιμωτῶντων καί ἀστέγων. Τοῦτο ἰδιαιτέρως ὑπεγράμμισεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης κατὰ τήν καθιερωμένην ἐπίσκεψιν ἐπὶ τῇ 1^η τοῦ Νέου Πολιτικοῦ Ἑτους εἰς τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ὑπομιμνήσκουσα τήν συνεχιζομένην παροχὴν ἀσύλου εἰς τά μέλη τῆς ἐν Γάζῃ Κοινότητος ἡμῶν εἰς τήν Μονήν τοῦ ἀγίου Πορφυρίου. Καρπὸς τῆς συνεργασίας ταύτης μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν τῇ πρωτοβουλίᾳ καί πρωτοπορείᾳ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπῆρξεν καί ἡ ἄρσις τοῦ ἀδιεξόδου τῆς διακοπείσης ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων ἀνταλλαγῆς μεθ' ἡμῶν ἐορτίων ἐπισκέψεων καί ἡ συμπαράστασις τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τό δημιουργηθέν εἰς αὐτούς καί ὑφιστάμενον εἰσέτι πρόβλημα ὡς ἐκ τῆς θολῆς καί ἀδιαφανοῦς συμφωνίας πολυετοῦς ἐνοικιάσεως γῆς στρατηγικῆς σημασίας ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Πατριαρχείου αὐτῶν. Χεῖρα στενωτέρας συνεργασίας ἔτεινετό Πατριαρχεῖον καί πρὸς τό ΠΣΕ, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἰδρυτικὸν μέλος, ὅτε ἦλθεν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Jerry Pillay καί συνηντήθη τήν 17^{ην} παρελθόντος μηνὸς Φεβρουαρίου εἰς τήν αἴθουσαν ταύτην μεθ' ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί τῇ εἰσηγήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐπεσκέφθη τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί ἠνοίχθη οὕτως νέα σελίς εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν διά τήν στήριξιν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί τήν ἀνάληψιν διαμεσολαβητικοῦ ρόλου τοῦ ΠΣΕ, εἰς τήν ἐπικρατοῦσαν καί ὡς

μή ὤφελε ἐνταθεῖσαν Ἰσραήλ–Παλαιστινιακὴν διένεξιν. Πνεῦμα συνδιαλλαγῆς καὶ συμφιλίωσης, συνέστησε καὶ μετέδωκεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καὶ εἰς τοὺς συχνάκις ἐπισκεπτομένους Αὐτὴν ἐκπροσώπους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ ἄλλων κρατῶν ὡς λύσιν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος, οὐχ ἥττον δέ εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους ἐκκλησιαστικούς ἡγέτας πολλάκις ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην ἐπανενάρξεως τοῦ διαλόγου διὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν κανονικὴν ὁδὸν τῆς ὑπάρξεως καὶ ζωῆς αὐτῆς, ἥτοι τῆς Συνοδικότητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ποιμαντικὴν μέριμναν τοῦ Πατριαρχείου ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, μνημονευθήτω ὅτι παρὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τοῦ πολέμου οἰκονομικὴν ἔνδειαν, καίτοι ὑστερούμενον ἐνίοτε, ἦλθεν οἰκονομικός ἀρωγός εἰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῶν Κοινοτήτων αὐτοῦ διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἔργων ἀνακαινίσεως ἐκκλησιῶν καὶ παρακειμένων αὐταῖς αἰθουσῶν συνεδριάσεων, διὰ δέ τὴν Κοινότητα τοῦ Ζδεῖδε τοῦ βορείου Ἰσραήλ διὰ τὴν ἀγορὰν τεμαχίου γῆς αὐξανούσης καὶ προστατευούσης τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ναοῦ. Οὐχ ἥττον σημαντικώτερον τῶν οἰκοδομούντων τό ποῖμνιον ἔργων ὑπῆρξε ἡ δοθεῖσα παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος λύσις συμφιλίωσης εἰς τὸν ἐπικρατήσαντα χρόνιον διχασμὸν τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα τοῦ βορείου Ἰσραήλ, ἡ ὁποία λύσις ἐπεσφραγίσθη διὰ πανηγυρικῆς Πατριαρχικῆς θείας Λειτουργίας τὴν 10^{ην} παρελθόντος μηνός Φεβρουαρίου εἰς τὸν μόχθοις καὶ κόποις πολλοῖς ἀνεγερθέντα περικαλλῆ ναὸν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, εἰς τὴν ὁποίαν προσηυχήθησαν πλῆθος Ὁρθοδόξων καὶ παρέστησαν τιμητικῶς ἐκπρόσωποι καὶ ἄλλων θρησκευμάτων. Ἐπίσης μνημονευθήτω ὅτι παρὰ τὰς δυσκολίας συγκοινωνιακῆς διακινήσεως ὡς ἐκ τοῦ πολέμου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης κατέφθασε εἰς ὅλας τὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ Μονὰς τοῦ Πατριαρχείου, Προεξάρχουσα τῶν ἐορτῶν αὐτῶν.

Ἀμείωτον ὡσαύτως ὑπῆρξε τό ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν ἄνευ διακοπῆς τινος συνέχισιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ εἰκόνων καὶ χειρογράφων κ. Σταύρου Ἀνδρέου συντηρήσεως τῶν βιβλίων τῆς ἱστορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν κτιριακῶν χώρων αὐτῆς διὰ τὴν στέγασιν Ἑρευνητικοῦ Κέντρου Θεολογικῶν Μελετῶν τῇ συνεργασίᾳ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Διὰ τὴν προώθησιν τῶν συντηρητικῶν ἔργων τούτων ὡς καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν ξυλογλύπτων τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πολλὰ κατεβλήθησαν προσπάθειαι πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων παρὰ ἱλαρῶν δωρητῶν ὡς τοῦ κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου καὶ τῆς κ. Μαρίας Γεωργαλλίδου.

Τὰ λεχθέντα, Μακαριώτατε, τυγχάνουν ὀλίγα μόνον ἀνάλεκτα ἐρανισθέντα ἐκ τοῦ πλουσίου Ποιμαντικοῦ λειμῶνος τοῦ Πατριαρχείου, ἀναφερόμενα οὐχὶ μέ διάθεσιν καυχησιολογίας, ἐφ' ὅσον ἐπόμεθα τῷ Ἀποστόλῳ τῶν ἐθνῶν λέγοντι, «ἐμοὶ δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τούτῳ Ἐσταυρωμένῳ», ἀλλὰ μέ διάθεσιν ἐνισχύσεως τῆς ἐλπίδος, ἵνα ἐπ' ἐλπίδι συνεχίσωμεν οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες ἐμπνεόμενοι ἐκ τοῦ παραδείγματος Ὑμῶν, συναμιλλώμενοι ἐν ἀδελφοσύνῃ μετὰ ἡμῶν, ὑπακούοντες Ὑμῖν καὶ ὁδεύοντες ἐπὶ τὰ βελτίονα καὶ κάλλιστα, ἐκπληροῦντες καὶ τελειοποιοῦντες τὴν ἱεράν ἀποστολὴν ἡμῶν τῆς χριστιανικῆς Ρωμαιορθόξου μαρτυρίας εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν.

Ὑμῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὐχομαι ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὑγείαν ἀδιάπτωτον ἐπὶ ἔτη ὅσα πλεῖστα καὶ δύναμιν κυβερνητικὴν ἄνωθεν, ἵνα ὁδηγῆτε τό Πατριαρχεῖον ἀπὸ προόδου εἰς πρόοδον καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο».

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησαν τὸν Μακαριώτατονὸ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Αγγελοσόπουλος ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε,

Ἐχω τὴν τιμὴν καὶ τὴν χαρὰ νὰ Σας υποβάλω τὶς θερμότερες εὐχὲς τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς καὶ τῶν συνεργατῶν μου ἐπὶ τοῖς Ὑμετέροις σεπτοῖς Ονομαστηρίοις. Καθὼς τιμοῦμε τὴν ονομαστικὴν Σας εορτὴν, ἀναλογιζόμεστε με αἰσθήματα βαθύτατου σεβασμοῦ τὸ ἔργο Σας καὶ τὸν ἀγῶνα Σας, κατὰ τὴ μακρὰ Σας διαδρομὴν στὴν Ἀγία Γη καὶ στὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Ετάξατε ἑαυτὸν ἀπὸ νεαρὰ ἡλικία στὴν Ἐκκλησίαν καὶ σὲ μιὰ ἀποστολὴ ὑψηλὴ καὶ ἐπίμοχθη, στὴν ὁποία ἔχετε ἀφοσιωθεῖ με προσήλωση καὶ αὐταπάρνηση, ὑπηρετώντας ἐπὶ δεκαετίες τὸ ἔργο τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἐν τέλει καὶ ἀπὸ τὸν σεπτὸ Ἱεροσολυμιτικὸ Πατριαρχικὸ θρόνον. Οἱ ἐργῶδεις προσπάθειές Σας γιὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς παράδοσης, τῆς κληρονομίας καὶ τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἐνίσχυση τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ καὶ τὴν προστασία καὶ τὴν ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων στους Ἀγίους Τόπους δικαίως χαίρουν διεθνούς ἀναγνώρισεως καὶ σεβασμοῦ.

Ομοίως ἀναγνωρίζεται με θαυμασμό τὸ ὑψηλὸ ποιμαντικὸ Σας ἔργο, ἐπ’ ὠφελείαν τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως ἐνὸς ποιμνίου ποὺ διαχρονικῶς ἀντιμετωπίζει ἐξαιρετικὰ ἀυξημένες δοκιμασίες καὶ προκλήσεις.

Εορτάζουμε σήμερα ὑπὸ περιστάσεις δύσκολες καὶ καταθλιπτικές, ἐνῶ ἡ πολεμικὴ σύγκρουση ἡ ὁποία ἐξερράγη τὸν παρελθόντα Οκτώβριον διανύει ἤδη τὸν ἕκτον μῆνα τῆς, χωρὶς εἰσέτι ορατὴν προοπτικὴν λήξεως, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπειλεῖται διάχυση τῆς κρίσεως σὲ ἄλλα μέτωπα καὶ ἐπιδεινούμενη ἀνθρωπιστικὴ κρίση μαστίζει τὴ Λωρίδα τῆς Γάζας. Τὸ ἐκεῖ ποίμνιόν σας τιμᾷ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὑπὸ δεινὲς συνθήκες, οἱ ὁποῖες ἀπειλοῦν τὴν ὑπαρξὴν τοῦ συνόλου τῆς χριστιανικῆς κοινότητος στὴν Γάζαν. Οἱ σκέψεις μας στρέφονται ἰδίως πρὸς τὴ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου, στὴν ὁποία ἔχουν βρεῖ πολῦτιμον καταφύγιον πολυάριθμοι συνάνθρωποί μας. Σας διαβεβαίω, Μακαριώτατε, ὅτι θὰ συνεχίσουμε νὰ ἐνεργοῦμε γιὰ τὴν προστασίαν τῆς καὶ τὴν παροχὴν συνδρομῆς πρὸς αὐτήν.

Κατὰ τὴν παρούσαν σκοτεινὴν συγκυρίαν, Σας ἐκφράζουμε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας γιὰ τὶς ἀδιάκοπες προσπάθειές Σας ὑπὲρ τῆς καταλλαγῆς, τῆς μετριοπάθειας, τῆς εἰρηνεύσεως καὶ τῆς ἀπαλύνσεως τοῦ πόνου ἀπὸ τὰ τραύματα τοῦ πολέμου. Στὴν Ἱερὴ Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων, τὸ ἔργο σας γιὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς συννυάρξεως τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, ἀποτελεῖ ὁδηγὸ ἐνάντια στὴ μισαλλοδοξίαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀντιπαλότητα.

Ἡ Ἑλλάδα θὰ συνεχίσει νὰ περιβάλλει τὴν Ὑμετέρα Μακαριότητα, τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸ Πατριαρχεῖον με τὸν εἰλικρινὲς σεβασμὸν τῆς καὶ τὴν συμπαράστασίν τῆς στὸ ἔργο Σας.

Παρακαλῶ δεχθεῖτε ἐπιπλέον τὶς προσωπικὰς μου εὐχαριστίες γιὰ τὴν πάντοτε θερμὴν καὶ ἐγκάρδιαν υποδοχὴν καὶ γιὰ τὴν συνεργασίαν μας, ἐπὶ κοινῇ ὠφελείᾳ τοῦ Ἱεροῦ Καθιδρύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, γιὰ τὴν ὁποία ἡ διαφύλαξις τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς χριστιανικῆς παρουσίας καὶ κληρονομίας στους Ἀγίους Τόπους ἀποτελεῖ ἱστορικὴν σημασίαν προτεραιότητα ὅλου τοῦ

Ελληνισμού.

Μαζί με τους συνεργάτες μου στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα, σας εύχομαι, Μακαριώτατε, υγεία, μακροημέρευση, επιτυχία στην αποστολή σας, έτη πολλά και ευλογημένα”.

Ακολουθώντας προσεφώνησαν ο Πρέσβυς της Ρωσίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀνατόλι Βικτόρωφ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διοκαιοσαρείας κ. Βενέδικτος ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Βηθλεέμ, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Ἰόππης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Ἀρχιμανδρίτης π. Βασσιανός καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτης π. Θεόφιλος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος μετά τῆς Ρωσοφώνου Κοινότητος τοῦ Μπέρ Σέβα καί τῆς Χάϊφας, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας καί Μπετσαχούρ, ὁ κ. Γιοῦσεφ Νάσσερ ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος τοῦ Κούφρ-Σμέα, καί ὁ Πρεσβύτερος π. Σταῦρος Ἀράνκη ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Μπιρζέτ, ἡ κ. Παναγιώτα Καφετζῆ ἐκ μέρους τοῦ Σχολείου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁ π. Φάραχ Μπαντούρ ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀντεφώνησεν εὐχαριστῶν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Μακάριον γνησίως τὸν μαρτυρήσαντα, ἵνα γένη μάρτυς τῇ προαιρέσει καί ἐκβῇς χωρὶς διωγμοῦ, χωρὶς πυρός, χωρὶς μαστίγων, τῶν αὐτῶν ἐκείνους μισθῶν ἡξιωμένος», (Νά μακαρίσης ἀληθινά αὐτόν πού ἐμαρτύρησε, διὰ νά γίνῃς μάρτυς κατὰ τὴν διάθεσιν καί θά καταλήξῃς νά ἀξιωθῇς τοὺς ἰδίους μισθοὺς μέ ἐκείνους, χωρὶς νά διωχθῇς, χωρὶς νά καῖς εἰς τὴν φωτιάν, χωρὶς νά μαστιγωθῇς)· λέγει ὁ μέγας Βασίλειος.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοὶ καί προσκυνηταί.

Ἐξανέτειλεν ὡς φῶς ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων, ἐν τῇ ὑπὸ τῇ σκοτομῇ τοῦ πολέμου δοκιμαζομένη ἀγία Γῆ, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός Θεός ὢν «καί σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὸ ἡγοῦς μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ», (Φιλ. 2,8).

Μιμηταὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ταπεινώσεως καί ὑπακοῆς μέχρι θανάτου, ἐγένοντο καί οἱ ἀξιοθαύμαστοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες «κατηρτισμένοι ὄντες ἐν τῷ αὐτῷ νοί καί ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α΄ Κορ. 1,10). Διό καί ἀναγνωρίζονται ὡς μάρτυρες ἀψευδεῖς τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος λέγων: «καί πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β΄ Τιμ. 3,12). «Καί γάρ οὐκ ἔνι ἄνδρα τὴν τῆς ἀρετῆς, τοῦτέστιν τῆς εὐσεβείας, ὁδὸν ὁδεύοντα λύπης εἶναι χωρὶς θλίψεως, ὀδύνης, πειρασμῶν», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. «Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἵθριοι, ἐν τῷ κρυμῶ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, θεῷ χαριστήριον», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός.

Ἐπειδὴ ἀληθῶς οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντες εἶχον γυμνασμένην τὴν εἰς Χριστόν

εὐσέβειαν καὶ ἔφερον ἀκίβδηλον τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην, «ἀνέμελπον ὕμνον Θεῷ εὐχαριστήριον» καὶ οὕτω κατεγέλων τὴν μανίαν τοῦ τυράννου αὐτῶν, ἀκούοντες εἰς τὸν Κυριακὸν λόγον: «μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε» (Λκ. 6,21).

Ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμιάζων τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρας λέγει: «Ἡμῖν δέ οὐχ ἓνα πρόκειται θαυμάζειν, οὐδέ δύο μόνους, οὐδέ μέχρι δεκάδος ὁ ἀριθμὸς πρόεισι τῶν μακαριζομένων, ἀλλὰ τεσσαράκοντα ἄνδρες, ὡς μίαν ψυχὴν ἐν διηρημένοις σώμασιν ἔχοντες, ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως, μίαν καὶ τὴν πρὸς τὰ δεινὰ καρτερίαν καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν ἐπεδείξαντο».

Κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον τό μαρτύριον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα διακρίνεται εἰς δύο τινά, ἀφ' ἑνὸς μεν «ἐν τῇ ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως», ἀφ' ἑτέρου δέ «εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν». Τόσον ἡ πίστις ὅσον καὶ ἡ ἀλήθεια ἀφοροῦν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ Πατρὸς τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, λέγοντα: «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται» (Μαρκ. 16,16). Καὶ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ λέγει: «ἐγὼ εἰμί ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια» (Ἰω. 14,6), «ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς», (Ἰω. 18,37).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ πίστις καὶ ἀλήθεια συνιστοῦν τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ δέ διὰ τοῦ μαρτυρίου θάνατος τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἐσφράγισαν τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν, τοὔτέστιν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ στοιχοῦντες τῷ κηρύγματι τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος: «οὐ γὰρ ἔχωμεν ὧδε μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἑβρ. 13,14). Καὶ «εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα ... εἰ δέ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει», (Ρωμ. 6,5,8-9).

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, διότι ὡς λέγει ὁ μέγας Βασίλειος, οὗτοι «ἐλευθέρα τῇ φωνῇ, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, οὐδὲν ὑποπτήξαντες τῶν ὀρωμένων, οὐδέ καταπλαγέντες τὰ ἀπειλούμενα, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν». Ἡ ὁμολογία δέ αὕτη εἰσήγαγεν τοὺς ἁγίους μάρτυρας εἰς τὴν πόλιν τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εἰς τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς μυριάδα ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι πανηγυρίζουν καὶ σκορποῦν χαράν (πρβλ. Ἑβρ. 12,22-23).

Ἡ εὐσημος αὕτη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ ἰδίως τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τὴν σεπτὴν ἐπωνυμίαν φέρει καὶ ἡ Ἡμετέρα Μετριότης ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, «τύπον τῆς ἄνω χαρᾶς», δηλονότι τῆς ἐπουρανίου τῶν Ἀγγέλων. Καὶ τοῦτο διότι οἱ τὸν Χριστόν ἀγαπήσαντες καὶ σύνναιμοι γενόμενοι τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος Αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) «μεταβεβήκασιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (πρβλ. Α' Ἰω. 3,14), ἡ δέ ζωὴ ἦν ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν ἰδίαν Αὐτοῦ μαρτυρίαν: «Ἐγὼ εἰμί ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ», (Ἰω. 11,25).

Ὁ ἔγκριτος πατήρ τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης προβαίνει εἰς ἐγκωμιασμόν τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, «ἵνα [ἡμεῖς] πεισθῶμεν, ὅτι ζῶσι οἱ μάρτυρες καὶ εἰσι Θεοῦ δορυφόροι καὶ πάρεδροι, οἱ σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν ὠφελήσαντες καὶ κοσμήσαντες». Κατὰ δέ τὸν ἅγιον Ἀστέριον Ἀμασειάς, «οἱ ἅγιοι

μάρτυρες, ἄνδρες διὰ καλόν θάνατον ἀθάνατοι, διὰ τό καταφρονῆσαι ζωῆς ζῶντες ἀεὶ, τοῦ αἵματος τήν βασιλείαν ἀλλαξάμενοι καί τήν ἐπίβουλον σάρκα εὐεργέτην τῆς ψυχῆς ἀποφύναντες».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιάσει τιμῶσα τήν τοῦ μαρτυρίου γενέθλιον ἡμέραν τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα ὡς καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, ἐπετέλεσε ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τοῦ Σταυρικοῦ μαρτυρίου, τῆς τριημέρου Ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τήν θείαν εὐχαριστιακὴν καί ἀναίμακτον θυσίαν, τῆς ἡμῶν Μετριότητος προεξαρχούσης καί περιστοιχουμένης ὑπὸ τῆς χορείας τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένων ἡμῖν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ἐκ τοῦ δοκιμαζομένου εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου.

Προσέτι δέ, ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, ἀγομένοις σεπτοῖς ἡμῶν ὀνομαστηρίοις καί εὐλογήσαμεν τόν Σωτῆρα Χριστόν· «Τοῦτον μέν γάρ υἱόν ὄντα τοῦ Θεοῦ προσκυνοῦμεν, τοὺς δέ μάρτυρας ὡς μαθητάς καί μιμητάς τοῦ Κυρίου ἀγαπῶμεν ἀξίως ἕνεκα εὐνοίας ἀνυπερβλήτου τῆς εἰς τόν ἴδιον βασιλέα καί διδάσκαλον»· ὡς λέγει ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πολύκαρπος Σμύρνης.

Δέον ὅπως ἐπισημάνωμεν, ὅτι ἡ σημερινή ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Θεοφίλου τοῦ συμμάρτυρος τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἡμετέραν Μετριότητα μόνον, ἀλλὰ κυρίως εἰς τόν Ἀποστολικόν Θρόνον Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἀφ' ἑνός καί τόν Θεόδοτον Θεσμόν τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ σώματος, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Διό καί ἔκκλησιν ποιούμεθα πρὸς πάντας τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς τιμίους Προκαθημένους τῶν κατὰ τόπων ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐργασθῶμεν διὰ τήν ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου, «σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,3), ἀλλὰ καί κατὰ τήν φωνήν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου «παρακαλῶ ὑπὲρ Χριστοῦ, μὴ ἐπιτρέψητε διασχισθῆναι τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, μηδέ τοῖς προλήμμασι (τάς προκαταλήψεις) πιστεύσητε, ἀλλὰ τήν τοῦ Κυρίου εἰρήνην προτιμήσατε».

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἐκλήθημεν καί ἡμεῖς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, «εἰς τήν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, δηλονότι τῆς εἰρήνης, τῆς δοθείσης ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (πρβλ. Β' Κορ. 5,18). Ταύτην τήν τοῦ Κυρίου εἰρήνην καί καταλλαγὴν ζητήσωμεν καί διώξωμεν, ἰδιαίτερος κατὰ τό εὐλογημένον στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας σύν ταῖς ἱκεσίαις τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι ἐν μετανοίᾳ καί εἰρήνῃ εἰς τήν λαμπρόφωρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καί τοὺς τιμήσαντας τήν ἐόρτιον ταύτην μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, «ὑπομονήν, ἥτις κατεργάζεται δοκιμὴν, ἡ δέ δοκιμὴ ἐλπίδα» (πρβλ. Ρωμ. 5,4-5), ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς

Ἀγιοταφίτικῃς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριον Ἀγγελοσόπουλον, τόν Πρέσβυν τῆς Ρωσίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀνατόλι Βικτόρωφ, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βασιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τās εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τās εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Διοκαισαρείας κ. Βενέδικτον, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Beersheba καί τῆς Κοινότητος τῆς Χάϊφας καί τοῦ Ρωσοφώνου ἡμῶν ποιμνίου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου εἰς Μπετζάλλαν καί Μπετσαχούρ, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν κ. Γιοῦσεφ Νάσσερ ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος τοῦ Κούφρ-Σμέα, τόν Πρεσβύτερον π. Σταῦρον Ἀράνκη ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Μπιρζέτ, τήν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τόν ἐορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!»

Τήν δεξίωσιν ἠκολούθησε μοναστηριακὴ ἐόρτιος τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας